

at man undgår en spredning i miljøet af ineffektive kemiske stoffer og produkter.

Efter den gældende ordning i bekæmpelsesmiddelovens afsnit V kan enhver, der tilvirker eller indfører bekæmpelsesmidler, ansøge om statslig anerkendelse af midlets effektivitet. En sådan anerkendelse er dog ikke en betingelse for salg og anvendelse af midlerne.

Efter bekæmpelsesmiddellovgivningen foretages effektivitetsafprøvninger i forbindelse med den statslige anerkendelse af landbrugsministeriets institutioner, og bortset fra anerkendelse af midler til bekæmpelse af rotter, som meddeles af miljøstyrelsen, meddeles anerkendelsen af disse institutioner. Anerkendelsen har i øvrigt ikke direkte sammenhæng med giftnævnets klassificering (godkendelse) af midlerne.

Såfremt der gennemføres en ordning om afprøvning af bekæmpelsesmidler, vil bedømmelsen af effektiviteten blive baseret på den sagkundskab, der findes på landbrugsministeriets institutioner. Et kemisk stof eller produkt vil således almindeligvis ikke blive godkendt som bekæmpelsesmiddel, hvis landbrugsministeriet ikke finder, det er effektivt.

Under hvilken form oplysninger om effektiviteten skal foreligge, herunder hvilke undersøgelser og afprøvninger der skal foretages i forbindelse med en godkendelse, er der endnu ikke taget stilling til.

I det omfang der bliver gennemført godkendelsesordninger for andre varegrupper end bekæmpelsesmidler, og der findes at være behov for regler om effektivitetsafprøvning i forbindelse hermed, vil sådanne regler blive søgt gennemført ved lov.

Som det er nævnt i bemærkningerne til § 43, vil afprøvninger af bekæmpelsesmidler fortsat kunne udføres af landbrugsministeriets institutioner, ligesom private laboratorier og institutioner vil kunne autoriseres hertil.

Bestemmelsen i stk. 3 giver mulighed for at udstede en bekendtgørelse, hvormed man kan fastholde de principper, der ligger til grund for behandling af ansøgning om godkendelse af et bekæmpelsesmiddel efter den gældende lov.

Ministeren kan desuden fastsætte, at virksomheder i en kortere periode forud for en egentlig godkendelse kan foretage forsøgsmæssige afprøvninger som et led i en produktudvikling af de stoffer og produkter, der skal godkendes. En betingelse herfor vil formentlig blive, at myndighederne underrettes herom, således at der kan stilles visse vilkår, mens der ikke i denne forbindelse vil blive stillet

krav om de detaljerede oplysninger, som skal følge med ansøgning om godkendelse.

Såfremt det produkt, der ønskes godkendt, indeholder et nyt stof, skal der i ansøgningen gøres opmærksom herpå, og de i § 11, stk. 1, og § 12, stk. 1, fastsatte regler om undersøgelse og anmeldelse skal følges.

Til § 35.

Bestemmelsen svarer til bekæmpelsesmiddelovens § 13, stk. 1, jfr. § 12, stk. 1, bortset fra, at der i henhold til forslaget ikke kan fastsættes vilkår for transport og forsendelse. Lovforslaget fastsætter ikke i øvrigt bestemmelser om transport og forsendelse, idet disse forhold er reguleret i anden lovgivning, hvorfra dog de af giftnævnet godkendte bekæmpelsesmidler er undtaget. Da der ikke findes nogen speciel begrundelse for fortsat at opretholde denne forskel, foreslås disse to områder udeladt, således at bestemmelser vedrørende transport og forsendelse af godkendte kemiske stoffer og produkter til særlige formål henføres til speciallovgivning om transport og forsendelse. Se i øvrigt de almindelige bemærkninger, afsnit II.

Forslagets § 35, stk. 1, giver hjemmel til at fastsætte konkrete vilkår for godkendelsen. I det omfang der herunder fastsættes vilkår om et bekæmpelsesmidlets effektivitet, f. eks. om dossering, vil sådanne vilkår blive fastsat efter drøftelse med landbrugsministeriet.

Hjemlen til at fastsætte generelle bestemmelser svarende til den hjemmel, som er i bekæmpelsesmiddelovens § 12, stk. 1, findes i forslagets § 22, stk. 2 (emballage), § 22, stk. 3 (mærkning), § 23 (opbevaring), § 30 (import, anvendelse), § 31 (indhold) og § 35, stk. 2 (reklamering).

Bestemmelsen i stk. 2, 1. led, betragtes som indeholdt i bekæmpelsesmiddelovens § 13, stk. 1, men er i øvrigt identisk med den tilsvarende bestemmelse i miljøbeskyttelsesloven. Bestemmelsen giver ministeren adgang til at fastsætte nærmere regler om godkendelsesordningens gennemførelse. Bestemmelsens 2. led er en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte regler om, under hvilke omstændigheder der må reklameres for et godkendt stof eller produkt. Detaljerede bestemmelser herom er indeholdt i bekæmpelsesmiddelovens § 9, men man finder det ikke hensigtsmæssigt i selve lovteksten at opretholde en sådan detaljeringsgrad.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til bekæmpelsesmiddelovens § 13, stk. 2. Den skaber hjemmel for, at de forskrifter for anvendelse og opbevaring, som fastsættes af ministeren, og som brugeren skal